

Súd: Okresný súd Veľký Krtíš
Spisová značka: 13Pc/7/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6222200462
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 11. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Tomáš Minárik
ECLI: ECLI:SK:OSVK:2022:6222200462.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Veľký Krtíš sudcom JUDr. Tomášom Minárikom vo veci navrhovateľky: R. E.B. U.. XX.XX.XXXX, R. R. U. XX H. L., zastúpenej splnomocnenou advokátkou Mgr. Andreou Legényovou, advokátska kancelária so sídlom Komenského 3, Veľký Krtíš proti povinnému: M. E., U..XX.XX.XXXX, F. R. E. XX, E., F.. Č.. L. XXX, T., zastúpenému splnomocnenou advokátkou JUDr. Juditou Kučerovou, advokátska kancelária so sídlom ul. J. Kráľa 1376/1A, Šahy, o manželské výživné, takto

rozhodol:

I. Súd p r i p ú š ť a zmenu návrhu na začatie konania tak, že tento návrh znie:

„Povinný je p o v i n n ý prispievať na výživu navrhovateľky výživným v sume 200 Eur vždy do 15-teho dňa v mesiaci vopred k rukám navrhovateľky počnúc dňom 18.03.2022 do 8. 9. 2022.“

II. Povinný je p o v i n n ý prispievať na výživu navrhovateľky výživným v sume 100 Eur vždy do 15-teho dňa v mesiaci vopred k rukám navrhovateľky počnúc dňom 18.03.2022 do 8. 9.2022.

III. Zročné výživné od 18.03.2022 do 8. 9.2022 na navrhovateľku vo výške 271,83 Eur súd povinnému p o v o ľ u j e splácať v pravidelných 50 eurových mesačných splátkach vždy do 15-teho dňa v mesiaci počnúc mesiacom nasledujúcim po mesiaci, v ktorom sa stane toto rozhodnutie právoplatné s tým, že v prípade nezaplatenia čo i len jednej zo splátok sa stane splatným celý zostatok dlhu.

IV. V prevyšujúcom rozsahu súd návrh z a m i e t a.

V. Žiaden z účastníkov n e m á nárok na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Podaným návrhom sa navrhovateľka domáhal aby súd zaviazal (v tom čase ešte) jej manžela (povinného) prispievať na jej výživu výživným v sume 250 Eur mesačne od 18.3.2022 (deň podania návrhu) s odôvodnením, že napriek tomu, že účastníci konania uzatvorili manželstvo dňa 18.9.2021 a navrhovateľka bola tehotná, sa povinný vo februári 2022 odsťahoval zo spoločnej domácnosti. Na výživu navrhovateľky neprispieva napriek tomu, že jej jediným príjmom je materské vo výške 18,2265 Eur denne a má zvýšené výdavky spojené s tehotenstvom a zaobstaraním si nevyhnutne potrebných vecí. Z predchádzajúceho vzťahu má navrhovateľka ešte dieťa E. Š., ktorý je v jej osobnej starostlivosti a jeho otec prispieva na jeho výživu sumou 130 Eur mesačne. Výdavky navrhovateľky sú nasledovné: SIPO byt 155,69 Eur mesačne, plyn + elektrina 35 Eur mesačne, životná poisťka 35,14 Eur mesačne, onkologická poisťka 12 Eur štvrťročne (4 Eurá mesačne), parkovacie státie pri byte 300 Eur ročne, parkovacia karta (mesto Veľký Krtíš) 50 Eur ročne, poisťka auto 62,87 Eur polročne (10,48 Eur mesačne), TV 5,99 Eur mesačne, kočík 772,45 Eur, postieľka 118,8 Eur, vitamíny (tehotenstvo) 118,80 Eur, tehotenské oblečenie 300 Eur, drogéria a kozmetika (inkontinencia) 150 Eur, výbava pre bábätko 300 Eur, nábytok

pre bábätko 310 Eur a strava 200 Eur. Predmetné výdavky navrhovateľka v súčasnosti uhradza za pomoci svojej matky.

2. Povinný vo vyjadrení na č.l. 29 spisu uviedol, že navrhovateľka ho zo spoločnej domácnosti vyhodila. Napriek tomu je ochotný prispievať na jej výživu sumou 150 Eur a na výživu maloletého sumou 50 Eur od marca 2022. Doplnil, že kočík v sume 772,45 kúpili spoločne a že vo februári 2022 navrhovateľke nechal peniaze na výdavky v sume 600 Eur.

3. Súd vo veci uskutočnil pojednávanie dňa 31.8.2022 a dňa 30.11.2022.

4. Na pojednávaní dňa 31.8.2022 povinný uviedol, že nie je ochotný prispievať na výživu navrhovateľky žiadnou sumou. Nebude však požadovať späť sumu 300 Eur, ktorú už z titulu manželského výživného uhradil. Ďalej uviedol, že naposledy navrhovateľke nechal peniaze v decembri 2021, a to sumu 800 Eur. Mala to na domácnosť a malo jej to vydržať do jeho ďalšej výplaty v januári. Medzičasom sa však rozišli. Na tomto pojednávaní tiež účastníci uzatvorili dohodu o tom, že primerané mesačné výdavky na drogériu a kozmetiku navrhovateľky sú v sume 50 Eur a že výška jednorazových výdavky na tehotenské oblečenie je výške 33 Eur a jednorazových výdavkov na vitamíny v súvislosti s tehotenstvom je vo výške 13 Eur za obdobie od podania návrhu do nadobudnutia právoplatnosti výroku o rozvoze manželstva.

5. Na pojednávaní dňa 30.11.2022 navrhovateľka uviedla, že keďže medzi časom už bolo manželstvo účastníkov konania rozvedené, žiada aby bol povinný zaviazaný prispievať na výživu navrhovateľky výživným vo výške 200 eur mesačne, a to za obdobie od 18.03.2022, teda od podania návrhu, do 08.09.2022, a to je deň, kedy rozsudok o rozvoze nadobudol právoplatnosť. Predmetné vyjadrenie súd podľa jeho obsahu (§ 124 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z.) posúdil ako zmenu návrhu na začatie konania. Z dôvodu, že dovtedajšie výsledky konania mohli byť podkladom pre konanie o zmenenom návrhu, súd zmenu návrhu na začatie konania s poukazom na § 28 ods. 1, 2 zákona č. 161/2015 Z. z. Civilného mimosporového poriadku (ďalej aj „CMP“) výrokom č. I tohto rozsudku pripustil.

6. Ďalej navrhovateľka na predmetnom pojednávaní uviedla, že hoci je konateľskou spoločnosťou Jedáleň s. r. o., z tejto funkcie žiadny príjem nemá a príjem nemá ani z toho, že je spoločníčkou tejto spoločnosti. Súdu zaslala ročnú účtovnú uzávierku, kde za posledné účtovné obdobie bola táto spoločnosť v strate 334 eur a za predchádzajúce účtovné obdobie 864 eur. Pôsobí v sektore pohostinských služieb, ktorý bol ťažko zasiahnutý najmä pandémiou. Navrhovateľka tak nemá iný príjem ako z titulu materského a z dôvodu starostlivosti o dieťa ani nemôže vykonávať nejakú inú zárobkovú činnosť. Ďalej uviedla, že jej predchádzajúce motorové vozidlo bolo v dezolátnom stave. Po jeho predaji ona len prispela sumou 5 000 eur na nákup motorového vozidla, ktoré patrí jej bratovi a následne toto vozidlo bezodplatne užíva, ale s tým, že hradí náklady ako trebárs povinné zmluvné poistenie a pod. Motorové vozidlo potrebuje pre účely maloletých detí a pokiaľ sa jedná o to, že povinný mal zanechať nejaké finančné prostriedky, toto žiadnym spôsobom nepreukázal. Záverom uviedla, že za obdobie od 18.03.2022 do 08.09.2022 povinný uhradil na výživu maloletého dieťaťa raz sumu 100 Eur a raz sumu 180 Eur.

7. Povinný na tomto pojednávaní uviedol, že navrhuje podaný návrh zamietnuť, a to s poukazom na to, že riadne hradí výživné vo výške 160 Eur na maloleté dieťa. Navrhovateľka súdu zamĺčala, že je spoločníčkou a konateľkou v spoločnosti Jedáleň s. r. o. a má určite z toho aj príjmy. Tak isto nezdokladovala výdavky na auto a nakoniec súd zistil, že to auto jej ani nepatrí. Tiež je vlastníčkou 3 izbového bytu, zatiaľ čo povinný nehnuteľnosť nevlastní a žije so svojou sestrou. Pokiaľ sa jedná o okolnosti, že mal povinný nechať navrhovateľku bez nejakej podpory po odchode zo spoločnej domácnosti, tak v skutočnosti bol z bytu vyhodnený v tej súvislosti, že nie je vlastníkom tohto bytu. Navrhovateľke zároveň nechal finančné prostriedky k dispozícii. V prípade, že by súd zaviazal povinného platiť manželské výživné, je schopný platiť ročné výživné v splátkach po 50 eur mesačne.

8. Súd vo veci vykonal dokazovanie výsluchom navrhovateľky, rozhodnutím Sociálnej poisťovne na č. I. 7 spisu, odpoveďou Úradu práce sociálnych vecí a rodiny Veľký Krtíš na č. I. 22 spisu, výpisom Obchodného registra na č. I. 30a spisu, čestným vyhlásením na č. I. 42 spisu, kúpnu zmluvou na č. I. 43 spisu, návrhom poistnej zmluvy na poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla na č. I. 44, príjmovým pokladničným dokladom na č. I. 45, rozhodnutiami na č. I. 45 a 46, daňovým priznaním na č. I. 47 a nasl. spisu, účtovnou uzávierkou na č. I. 55 a nasl.

spisu, odpoveďou Okresného riaditeľstva policajného zboru vo Veľkom Krtíši na č. I. 62 spisu, odpoveď Okresného riaditeľstva policajného zboru vo Veľkom Krtíši na č. I. 71 spisu, potvrdením o príjme a potvrdením o rozpise diét na č. I. 76 a 77 spisu, čestným prehlásením na č. I. 78 spisu, pokladničným dokladom na č. I. 85 spisu, zo spisu tunajšieho súdu sp. zn. 13P/48/2022 oboznámením stanoviska druhého manžela k návrhu na rozvod manželstva na č. I. 24 spisu, poštovými poukazmi na č. I. 28 uvedeného spisu, záznamom z prvého stretnutia rodičov na č. I. 32 uvedeného spisu, zápisnicou o pojednávaní na č. I. 39 uvedeného spisu a rozsudkom na č. I. 45 uvedeného spisu, vzdialenosťou obce T. od mesta Bratislava zistenou z webovej stránky www.google.sk/maps <<http://www.google.sk/maps>>, výpisom z bankového účtu navrhovateľky, poštovým poukazom zo dňa 19.08.2022, priemernými cenami pohonných hmôt na území Slovenskej republiky dostupnými na stránke Štatistického úradu Slovenskej republiky a spotrebou auta ŠKODA SUPERB zistenou z webovej stránky www.autohled.cz <<http://www.autohled.cz>>, pričom zistil nasledovný skutkový stav.

9. Zo spisu tunajšieho súdu sp. zn. 13P/48/2022 (stanovisko druhého manžela k návrhu na rozvod manželstva na č. I. 24 tohto spisu, poštové poukazy na č. I. 28 uvedeného spisu, záznam z prvého stretnutia rodičov na č. I. 32 uvedeného spisu, zápisnica o pojednávaní na č. I. 39 uvedeného spisu a rozsudok na č. I. 45 uvedeného spisu) mal súd za preukázané, že dňa 30.5.2022 podal povinný (otec) návrh na rozvod manželstva. O tomto návrhu tunajší súd rozhodol rozsudkom č.k. 13P/48/2022-45 zo dňa 31.8.2022, ktorým súd manželstvo účastníkov konania rozviedol, a schválil rodičovskú dohodu, v zmysle ktorej sa maloletý G., nar. 25.3.2022 na čas po rozvode zveruje do osobnej starostlivosti matky, ktorá je oprávnená maloletého zastupovať a spravovať jeho majetok, v zmysle ktorej je povinný (otec) povinný prispievať na výživu maloletého výživným v sume 160 Eur mesačne počnúc dňom právoplatnosti výroku o rozvode manželstva a v zmysle ktorej bol upravený styk povinného (otca) s maloletým. Predmetný rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 8.9.2022. Pri svojom rozhodovaní súd vychádzal z toho, že manželia nežijú v spoločnej domácnosti od februára 2022 (záznam z prvého stretnutia rodičov na č. I. 32 uvedeného spisu), že výdavky na maloleté dieťa predstavujú sumu 245 Eur mesačne (umelé mlieko 70 Eur, sprej do nosa 13,60 Eur, probiotiká 12,90 Eur, Espumisan 9,6 Eur, čaj 4,9 Eur, plienky 50 Eur, sudokrém 14 Eur, kozmetika 20 Eur, oblečenie cca 50 Eur) a ich výška nie je medzi rodičmi sporná (stanovisko druhého manžela k návrhu na rozvod manželstva na č. I. 24 tohto spisu a záznam z prvého stretnutia rodičov na č. I. 32 uvedeného spisu), že matka je konateľkou spoločnosti Jedáleň s.r.o., je na materskej dovolenke s príjmom z titulu materského v sume 540 Eur, že od otca maloletého E. Š. poberá výživné 130 Eur, že prídavok na mal. G. jej zatiaľ vyplatený nebol hoci oň už požiadala (záznam z prvého stretnutia rodičov na č. I. 32 uvedeného spisu a zápisnica o pojednávaní na č. I. 39 uvedeného spisu), že otec je zamestnaný s príjmom 1.100 - 1.300 Eur mesačne. Pri výsluchu na pojednávaní matka uviedla, že je spoločníčkou a konateľkou spoločnosti Jedáleň s.r.o., a to spolu s jej matkou. Momentálne však do tejto firmy, kde je aj zamestnaná, nechodí, nakoľko sa stará o dve deti. Býva v 3izbovom bytom spolu s maloletým G. a maloletým E.. Za byt platí približne 170 Eur + plyn a električka 35 Eur. Má svoju životnú poisťku približne za 35 Eur mesačne, poisťka na byt je približne 48 Eur ročne, výdavky na telefón sú približne 50 Eur mesačne, parkovacie státie pri byte je 300 Eur ročne, parkovacia karta v meste Veľký Krtíš 50 Eur ročne. Užíva motorové vozidlo svojho brata nakoľko svoje auto musela predať. Bratovi za užívanie tohto motorového vozidla neplatí, platí len povinné zmluvné poistenie približne 80 Eur ročne a havarijnú poisťku približne 570 Eur ročne. Jedná sa o Škodú Scala. Výdavky na stravu pre ňu a mal. E. sú približne 200 Eur mesačne, jej výdavky na drogeriu a kozmetiku sú približne 50 Eur mesačne. Pokiaľ sa jedná o výdavky na mal. E., jeho otec si plní vyživovaciu povinnosť vo výške 130 Eur. Maloletý má aktuálne 5 rokov, celkové výdavky na neho predstavujú približne 300 Eur mesačne, aktuálne si podala návrh na zvýšenie výživného na toto maloleté dieťa. Otec pri výsluchu na pojednávaní uviedol, že dosahuje príjem v priemere od 1200 do 1300 Eur. Pokiaľ sa jedná o jeho výdavky, výdavky sú v prvom rade na leasing (250 Eur), jedná sa o auto Škoda Superb. Týmto autom rieši dopravu do práce a späť s tým, že pracuje v Bratislave na týždňovky. Cez víkend chodí domov, býva u svojej sestry. Sestre na nájom prispieva sumou 300 Eur s tým, že býva s ňou v rodinnom dome v T.. Býva tam tak isto ona, jej manžel a jej dve deti. Celkové náklady na bývanie v domácnosti sú približne také, že za plyn sa platí 110 Eur, za elektrinu 100 Eur a za vodu 250 Eur. Na doplňujúcu otázku sudcu o tom, že prečo platí sestre 300 Eur, keď samotné náklady pre štvorčlennú rodinu a jeho v tejto domácnosti sú len okolo 250 Eur, uviedol, že platí podľa toho, koľko môže, v priemere sa však jedná o sumu skôr 200 Eur mesačne s tým, že v tejto sume je zahrnutá aj strava u sestry, keď tam je. Trebárs mu aj operie a podobne. Ďalej výdavky na stravu mimo domácnosti sestry sú okolo 200 Eur mesačne s tým, že potrebuje na deň asi 8 Eur, na oblečenie a obuv asi 50 Eur, na pohonné hmoty asi 200 Eur, na mobil asi 50 Eur, poisťka na auto (povinné zmluvné poistenie) je 120 Eur ročne, lieky pravidelne neužíva.

10. Výsluchom navrhovateľky na pojednávaní dňa 30.11.2022, rozhodnutím Sociálnej poisťovne na č. I. 7 spisu, odpoveďou Úradu práce sociálnych vecí a rodiny Veľký Krtíš na č. I. 22 spisu, čestným vyhlásením na č. I. 42 spisu, kúpnu zmluvou na č. I. 43 spisu, návrhom poisťnej zmluvy na poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla na č. I. 44, príjmovým pokladničným dokladom na č. I. 45, rozhodnutiami na č. I. 45 a 46, odpoveďou Okresného riaditeľstva policajného zboru vo Veľkom Krtíši na č. I. 62 spisu, odpoveď Okresného riaditeľstva policajného zboru vo Veľkom Krtíši na č. I. 71 spisu, pokladničným dokladom na č. I. 85 spisu a výpisom z bankového účtu navrhovateľky mal súd za preukázané, že navrhovateľka od 7.2.2022 poberá materské vo výške 18,2265 Eur na deň a od 1.6.2016 prídavky na mal. E.. V súčasnosti navrhovateľka užíva motorové vozidlo Škoda Scala EČV: H., ktorého držiteľom je jej brat. Toto vozidlo užíva z dôvodu, že predala svoje staršie motorové vozidlo. Nájom na užívanie vozidla nehradí svojim výsluchom, čestným prehlásením a výpisom z účtu však preukázala, že hradí povinné zmluvné poistenie tohto vozidla v sume 85,25 eur ročne a havarijné poistenie tohto vozidla v sume 569,33 Eur ročne. Tiež uhradila parkovaciu kartu mesta Veľký Krtíš v sume 40 Eur za rok. Ďalej hoci navrhovateľka preukázala, že uhradila aj sumu 300 Eur z titulu vyhradeného parkovania pred bytovým domom, v ktorom býva, z jej výsluchu vyplynulo, že sumu 300 Eur na úhradu tejto položky dostala od svojho krstného otca. V rámci výsluchu tiež uviedla, že pokiaľ sa jedná o zakúpenie potrieb pre maloleté dieťa ako napr. postieľka, kočík a tak ďalej, to už mala dávno vyriešené pred narodením dieťaťa. Po narodení dieťaťa jej bol vyplatený príspevok pri narodení dieťaťa, a to okolo 1000 eur a túto sumu použila na bežnú spotrebu domácnosti.

11. Z výpisu z Obchodného registra na č. I. 30a spisu, z daňového priznania na č. I. 47 a nasl. spisu a z účtovnej uzávierky na č. I. 55 a nasl. spisu súd zistil, že navrhovateľka je spoločníčkou a konateľkou spoločnosti Jedáleň s.r.o., a že predmetná obchodná spoločnosť za r. 2021 vykázala výsledok hospodárenia mínus 334 Eur a za rok 2020 mínus 865 Eur.

12. Z potvrdenia o príjme a potvrdenia o rozpise diét na č. I. 76 a 77 spisu a z čestného prehlásenia na č. I. 78 spisu vyplynulo, že priemerný čistý príjem povinného vrátane vyplatených diét predstavuje 1150,1 Euro mesačne. Povinný býva na adrese L. XXX, T. so sestrou a jej rodinou s tým, že na bývanie, stravu a hygienu im prispieva sumou 200 Eur mesačne.

13. Podľa § 71 ods. 1 a 2 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine (ďalej aj „ZR“) manželia majú vzájomnú vyživovaciu povinnosť. Ak jeden z manželov túto povinnosť neplní, súd na návrh niektorého z nich určí jej rozsah tak, aby životná úroveň oboch manželov bola v zásade rovnaká. Pri rozhodovaní o určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliadne na starostlivosť o domácnosť. Vyživovacia povinnosť medzi manželmi predchádza vyživovaciu povinnosť detí voči rodičom.

14. Podľa § 75 ods. 1 ZR pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

15. Vyživovacia povinnosť medzi manželmi ustanovená v § 71 ZR je rozvinutím všeobecnej zásady ustanovenej v čl. 4 ZR o povinnosti členov rodiny vzájomne si pomáhať a úzko nadväzuje aj na základné práva a povinnosti manželov upravené v § 18 ZR, najmä na povinnosť vzájomnej pomoci. V súvislosti s touto vyživovacou povinnosťou je potrebné uviesť, že počas právnej existencie manželstva vzniká medzi manželmi bezpodielové spoluvlastníctvo, s ktorým sú oprávnení nakladať obaja manželia. Preto pokiaľ (celkom výnimočne) nedošlo k zrušeniu bezpodielového spoluvlastníctva manželov za trvania manželstva, a zároveň trvá spoločná domácnosť a spoločné hospodárenie, nemožno v podstate hovoriť o vyživovacej povinnosti medzi manželmi, pretože zásadným znakom vyživovacej povinnosti je právo na to, aby sa prostriedky použili pre oprávneného a len pre neho. Ak teda existuje spoločné hospodárenie s majetkom v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov v zákonom rozsahu uvedenom v § 143 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej aj „OZ“), tieto podmienky nie sú splnené, pretože neexistuje právny základ na to, aby manžel mohol uplatniť právo na výživné, pretože svoje potreby uspokojuje v rámci bežného hospodárenia s bezpodielovým spoluvlastníctvom. Ak však manželia spoločne nehospodária (bez ohľadu na skutočnosť, či žijú alebo nežijú v spoločnej domácnosti) a z tohto dôvodu dochádza k situácii, že životná úroveň manželov nie je rovnaká, súdna prax a rovnako

i právna teória (napr. Lazar J. a kol., Občianske právo hmotné I zväzok, IURA EDITION, spol. s.r.o., Bratislava 2006) pripúšťa napriek skutočnosti, že bezpodielové spoluvlastníctvo manželov trvá a nebolo ani modifikované spôsobom podľa § 143a OZ, existenciu vzájomnej vyživovacej povinnosti manželov. Funkciou právnej úpravy vyživovacej povinnosti je totiž zabezpečenie v zásade rovnakej životnej úrovne oboch manželov, čo zodpovedá nie len zásade rovnoprávnosti muža a ženy, ale aj zmyslu manželstva, ako životného spoločenstva muža a ženy. Preto vzájomná vyživovacia povinnosť medzi manželmi vzniká aj vtedy, ak obaja manželia sú zásadne schopní sami uspokojovať svoje hmotné a kultúrne potreby, avšak v rozdielnej miere.

16. Ako už bolo uvedené vyššie, návrhom podaným na súd dňa 18.3.2022 (v znení jeho úpravy na pojednávaní dňa 30.11.2022, ktorú zmenu súd pripustil výrokom č. I tohto rozsudku) sa navrhovateľka domáhala voči povinnému (v tom čase ešte jej manželovi) manželského výživného v sume 200 Eur mesačne od 18.3.2022. Dňa 30.5.2022 podal povinný (otec) návrh na rozvod manželstva, o ktorom návrhu tunajší súd rozhodol rozsudkom č.k. 13P/48/2022-45 zo dňa 31.8.2022 a ktorým súd manželstvo účastníkov konania rozviedol. Tento rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 8.9.2022. Predmetom konania tak (aj s ohľadom na pripustenie zmeny návrhu, v ktorom navrhovateľka žiadala priznať výživné do 8.9.2022) tak zostal nárok navrhovateľky na manželské výživné od podania tohto návrhu (18.3.2022), kedy manželstvo účastníkov konania ešte trvalo, do 8.9.2022, kedy bolo toto manželstvo právoplatne rozvedené. Zo zhodných tvrdení účastníkov ešte v konaní vedenom pod sp. zn. 13P/48/2022 (záznam z prvého stretnutia rodičov na č. I. 32 uvedeného spisu) vyplynulo, že manželia nežili v spoločnej domácnosti od februára 2022 a hoci povinný v konaní tvrdil, že navrhovateľke pred odchodom nechal peniaze na jej výživu v sume 800 Eur (čo navrhovateľka v priebehu celého konania spochybňovala), na pojednávaní dňa 31.8.2022 v rámci doplnenia skutkových tvrdení uviedol, že naposledy navrhovateľke nechal peniaze v decembri 2021, a to sumu 800 Eur, že túto sumu mala na domácnosť a malo jej to vydržať do jeho ďalšej výplaty v januári. Bez ohľadu na to, či povinný skutočne navrhovateľke sumu 800 Eur nechal alebo nie, možno konštatovať, že manželia už od februára 2022 spoločnú domácnosť netvorili a v čase podania návrhu na súd (18.03.2022) ani spoločne nehospodárili, či si dobrovoľne neplnili vyživovaciu povinnosť. Ak totiž aj navrhovateľ sumu 800 Eur v decembri 2021 navrhovateľke nechal, čo jej malo podľa jeho tvrdení vydržať nie len na december 2021 ale aj na január 2022, rozhodne sa nejednalo o sumu na mesiac marec, kedy bolo konania o manželské výživné začaté. Manželvia tak už v čase začatia konania nežili v spoločnej domácnosti, spoločne nehospodárili a ani dobrovoľne na svoju výživu neprispievali.

17. Ďalej mal súd vykonaným dokazovaním za preukázané, že navrhovateľka od 7.2.2022 poberá materské vo výške 18,2265 Eur na deň, čo v prípade 30-dňového mesiaca predstavuje sumu 546,8 Eur a v prípade 31-dňového mesiaca sumu 565 Eur mesačne (28- dňový alebo 29-dňový mesiac v období od 18.3.2022 do 8.9.2022 do úvahy nepripadá). Priemerná výška materského, ktoré navrhovateľka v období od podania návrhu do 8.9.2022 poberala, tak predstavuje 555,9 Eur mesačne $[(546,8 + 565) / 2]$. Naopak, v konaní nebolo preukázané, že by mala navrhovateľka v období od 18.3.2022 do 8.9.2022 (ďalej aj „rozhodné obdobie“) príjem z titulu funkcie konateľa, či ako spoločník obchodnej spoločnosti Jedáleň s.r.o.. Navrhovateľka totiž podala návrh na určenie manželského výživného dňa 18.3.2022, t.j. len 7 dní pred tým, ako sa jej narodil mal. G., nar. 25.3.2022 a na konci rozhodného obdobia mal maloletý vek cca 5 a pol mesiaca. Povinný v konaní nepreukázal svoje tvrdenia, že navrhovateľka z tejto spoločnosti príjem „mať musí“, takýto príjem nezistil ani konajúci súd, navrhovateľka tvrdila, že do obchodnej spoločnosti a nechodí a funkciu konateľa počas tehotenstva a po pôrode maloletého nevykonáva a navyše sa zdá byť vylúčeným, že by navrhovateľka mohla reálne funkciu konateľa vykonávať v čase, keď mala 7 dní pred dňom pôrodu alebo kedykoľvek po pôrode do veku 5,5 mesiaca maloletého, ktorý sa neustále nachádza v jej osobnej starostlivosti. Samozrejme, nie je vylúčené, že by navrhovateľka teoreticky mohla mať príjem z obchodnej spoločnosti z titulu jej postavenia spoločníka obchodnej spoločnosti (napr. podiel na zisku s poukazom na § 123 zákona č. 513/1991 Zb.), vykonaným dokazovaním však bolo preukázané, že obchodná spoločnosť Jedáleň, s.r.o. zisk nevykazuje, keď predmetná obchodná spoločnosť za r. 2021 vykázala výsledok hospodárenia mínus 334 Eur a za rok 2020 mínus 865 Eur.

18. Pokiaľ sa jedná o výdavky navrhovateľky a jej majetkovú situáciu, tak navrhovateľka býva s mal. G. a mal. E. Š. (vo veku 5 rokov), ktorý nie je dieťaťom povinného, v trojizbovom byte, ktorého je vlastníčkou. Za predmetný byt platí SIPO, vychádzajúc z obsahu návrhu na začatie konania v sume 155,59 Eur, z jej stanoviska k návrhu na rozvod manželstva (na č.l. 24 spisu tunajšieho súdu sp. zn. 13P/48/2022) v sume 167,34 Eur a z obsahu jej vylúču v sume okolo 170 Eur mesačne. Akceptujúc, že ceny

energií majú vzrastajúcu tendenciu možno uvedený rozdiel akceptovať a konštatovať, že navrhovateľka v priemere v rozhodnom období na uvedenú položku vynaložila cca 161,5 Eur mesačne. Okrem toho sú s užívaním bytu spojené náklady na elektrinu a plyn v sume 35 Eur. Okrem toho má navrhovateľka výdavky na svoju životnú poisťku v sume 35 Eur mesačne, na poisťku na byt v sume (podľa obsahu výsluchu navrhovateľky) 48 Eur ročne (t.j. 4 Eurá mesačne), na mobilný telefón v sume 50 Eur mesačne, na parkovaciu kartu mesta Veľký Krtíš 40 Eur ročne, keď hoci v návrhu tvrdila výšku nákladov na túto položku v sume 50 Eur, v konaní pokladničných dokladom na č.l. 85 spisu preukázala jej hodnotu len v sume 40 Eur (t.j. 3,3 Eura na mesiac). Ďalej navrhovateľka v konaní výpisom zo svojho účtu i návrhom poistnej zmluvy na č.l. 44 spisu preukázala vynaloženie výdavku na povinné zmluvné poistenie vozidla, ktoré užíva, v sume 85,25 Eur ročne a na havarijné poistenie tohto vozidla v sume 569,33 Eur ročne (spolu teda v sume 654,58 Eur ročne, čo predstavuje 54,5 Eur mesačne), s tým, že predpokladom účelnosti vynaloženia týchto výdavkov nie je skutočnosť, či navrhovateľka je vlastníčkou vozidla, ktoré užíva, alebo je vlastníkom tohto vozidla nejaká iná osoba (v prejedávanom prípade jej brat), keď ani povinný nie je vlastníkom vozidla Škoda Superb (jeho vlastníkom je leasingová spoločnosť, ktorej povinný hradí leasingové splátky v sume 250 Eur a navyše hradí povinné zmluvné poistenie tohto vozidla), a aj jeho výdavky na leasingové splátky tohto vozidla a na povinné zmluvné poistenie tohto vozidla súd za účelne vynaložené považoval. Povedané inak, obaja účastníci užívajú vozidlo, ktoré nie je v ich vlastníctve, a teda do úvahy pripadala buď akceptácia výdavkov každého z účastníkov na to-ktoré vozidlo (u navrhovateľky povinné zmluvné a havarijné poistenie, u povinného leasingové splátky a povinné zmluvné poistenie) alebo ich neakceptácia u žiadneho z nich. Druhý z uvedených záverov však nemá oporu vo vykonanom dokazovaní, keď skutočnosť, že niekto výdavky na motorové vozidlo vynaloží, nie je nevyhnutne spojená s tým, že musí predmetné vozidlo aj vlastníť (leasing vozidla, jeho vypožičanie s povinnosťou hradiť povinné zmluvné poistenie a podobne). Navrhovateľka má tiež výdavky na svoju stravu v sume 100 Eur mesačne (keď pri svojom výsluchu uviedla, že výdavky na stravu na jej osobu a na mal. E. predstavujú spolu cca 200 Eur), na drogeriu a kozmetiku 50 Eur mesačne (podľa dohody účastníkov konania) a v rozhodnom období podľa dohody účastníkov konania mala jednorazové výdavky na tehotenské oblečenie v sume 33 Eur (vzhľadom na dĺžku rozhodného obdobia, ktorá je 5,5 mesiaca, predstavuje táto položka sumu 6 Eur mesačne) a na vitamíny v tehotenstve v sume 13 Eur (vzhľadom na dĺžku rozhodného obdobia, ktorá je 5,5 mesiaca, predstavuje táto položka sumu 2,4 Eura mesačne).

19. Ďalej má navrhovateľka výdavky na zabezpečenie výživy mal. E., s tým, že z obsahu jej výsluchu vyplynulo, že celkové výdavky na maloletého sú cca 300 Eur mesačne, jeho otec prispieva na výživu maloletého sumou 130 Eur mesačne a matka na maloletého poberá aj prídavok na dieťa vo výške 30 Eur. Zo strany matky je tak na výživu maloletého E. aktuálne potrebné vynaložiť 140 Eur mesačne, s tým, že navrhovateľka uviedla, že si už podala návrh na zvýšenie výživného na maloletého. Táto skutočnosť však v konaní preukázaná nebola. Pokiaľ sa ďalej jedná o uvedenú výdavkovú položku, súd si musel prejudiciálne posúdiť, či náklady, ktoré matka v súčasnosti na maloletého E. vynakladá (140 Eur) a výživné, ktoré otec maloletého E. na tohto maloletého platí (130 Eur), zodpovedajú kritériám stanoveným v § 62 a § 75 ZR, v zmysle ktorých obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov, pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará a pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. V opačnom prípade by totiž mohla nastať situácia, že povinný v konaní o manželské výživné, by svojim výživným hradeným manželke (manželským výživným) uhradil i náklady na dieťa manželky z iného vzťahu, ktoré má hradiť otec tohto dieťaťa, a to len preto, že manželka (matka tohto dieťaťa) si výživné od otca dieťaťa napr. vôbec nežiadala (a teda hradí všetky náklady dieťaťa, hoci ich časť by mal hradiť i jeho otec), alebo nežiadala o zvýšenie výživného, hoci od poslednej úpravy vyživovacej povinnosti došlo k podstatnej zmene pomerov (a teda hradí väčšiu časť výdavkov na dieťa, než by mala). Súdu je pritom z rozhodovacej činnosti známe, že o výživnom na mal. E. bolo naposledy rozhodnuté rozsudkom tunajšieho súdu č.k. 9P/14/2017-51 zo dňa 21.12.2017, ktorým súd po tom, čo maloletého zveril do osobnej starostlivosti matky, zaviazal jeho otca prispievať na jeho výživu sumou 130 Eur mesačne na tom skutkovom základe, že matka zabezpečuje osobnú starostlivosť o maloletého (vo veku cca 6 mesiacov) a jej príjem predstavuje 330 Eur mesačne, otec je zamestnaný s priemerným čistým príjmom 843 Eur mesačne a výdavky na maloletého predstavujú cca 200 Eur mesačne. Ako už bolo uvedené vyššie, z výsluchu matky vyplynulo, že v súčasnosti má maloletý viac ako 5 rokov a výdavky na jeho osobu predstavujú cca 300 Eur. Došlo teda k podstatnej zmene vo výške odôvodnených potrieb na strane maloletého dieťaťa, s tým, že vzhľadom k tomu, že matka v súčasnosti zabezpečuje osobnú starostlivosť

o mal. G., v dôsledku čoho nie je zamestnaná a má príjem len z titulu čiastočného invalidného dôchodku a z titulu materského, je to otec mal. E., ktorý by sa mal v prevažnej väčšine na predmetných výdavkoch dieťaťa podieľať. Po odpočítaní prídavku na dieťa, ktorého výška aktuálne predstavuje 30 Eur, ako štátnej sociálnej dávky, ktorá je účelovo určená na úhradu potrieb maloletého dieťaťa, tak na výživu mal. E. zo strany jeho rodičov ostáva uhradiť 270 Eur. Vzhľadom k tomu, že matka zabezpečuje osobnú starostlivosť o toto dieťa, čo súd s poukazom na § 62 ods. 4 ZR musí osobitne zohľadniť a má príjem len z dávok, dospel súd k záveru, že matka by sa mala na uvedených výdavkoch maloletého podieľať približne sumou 70 Eur a otec mal. E. sumou približne 200 Eur. Skutočnosť, že tomu tak nie je, že matka si nepodala návrh na zvýšenie výživného na mal. E. a že teda sama dobrovoľne hradí zvýšené výdavky na toto dieťa zo svojho, však nemôže byť na úkor povinného, ktorý nie je otcom tohto dieťaťa, a ktorý z tohto dôvodu ani nie je povinný kompenzovať tú časť výdavkov na dieťa, ktoré matka hradí, hoci by ich mal hradíť otec tohto dieťaťa. Vzhľadom k uvedenému súd dospel k záveru, že primerané výdavky matky na mal. E. nepredstavujú sumu 140 Eur, ktorú matka t.č. reálne na mal. E. (aj za jeho otca) uhrádza, ale len sumu 70 Eur mesačne.

20. Okrem toho má matka vyživovaciu povinnosť aj k mal. G., spoločnému dieťaťu účastníkov konania, s tým, že výdavky na maloleté dieťa predstavujú sumu 245 Eur mesačne (ktorá skutočnosť bola medzi rodičmi v konaní vedenom pod sp. zn. 13P/48/2022 nesporná), matka má nárok na úhradu prídavku na toto dieťa v sume 30 Eur, a teda zo strany rodičov je na úhradu potrieb tohto dieťaťa potrebné uhradiť cca 215 Eur. Hoci povinný v konaní žiadal zohľadniť, že na výživu tohto dieťaťa prispieva sumou 160 Eur mesačne, je potrebné uviesť, že na úhradu tejto sumy na maloletého bol zaviazaný až počnúc dňom právoplatnosti výroku o rozvode manželstva (teda počnúc dňom 8.9.2022) a že z vykonaného dokazovania vyplynulo, že od podania návrhu na súd do 8.9.2022 (t.j. počas rozhodného obdobia) na výživu tohto dieťaťa prispel iba 1 x sumou 100 Eur a 1 x sumou 180 Eur (poštový poukaz na č. I. 28 spisu tunajšieho súdu sp. zn. 13P/48/2022 a poštový poukaz zo dňa 19.08.2022), t.j. sumou 280 Eur za celé rozhodné obdobie. Vzhľadom na dĺžku rozhodného obdobia (5,5 mesiaca) sa tak povinný podieľal na výžive maloletého v priemere len sumou cca 51 Eur mesačne (280 / 5,5 mesiaca) a zvyšné výdavky maloletého (v sume 164 Eur mesačne) musela v rozhodnom období uhrádzať navrhovateľka (245 Eur - 30 Eur - 51 Eur).

21. Hoci navrhovateľka v konaní preukázala, že vynaložila aj sumu 300 Eur na parkovacie státie motorového vozidla pred bytovým domom, v ktorom býva, z vykonaného dokazovania vyplynulo, že túto sumu dostala od svojho krstného otca. Preto túto sumu nevynaložila zo svojho a na účely určenia manželského výživného nemožno s uvedenou sumou počítať. Položky výbava pre bábätko, nábytok pre bábätko, postieľka a kočík, boli podľa obsahu výsluchu navrhovateľky zabezpečené „dávno pred narodením dieťaťa“ a preto tieto tak isto nemožno zahrnúť do rozhodného obdobia (navyše sa jedná o odôvodnené potreby maloletého dieťaťa, nie o výdavky navrhovateľky, a teda mohli byť zohľadnené nanajvýš pri určovaní výživného na maloleté dieťa).

22. Napokon, pokiaľ sa jedná o majetkovú situáciu matky, z jej výsluchu vyplynulo, že nakoľko mala potreby pre mal. dieťa zabezpečené už pred jeho narodením, použila sumu príspevku pri narodení dieťaťa na bežnú spotrebu domácnosti. Vzhľadom k skutočnosti, že výška tohto príspevku na r. 2022 predstavuje podľa § 4 ods. 1 zákona č. 383/2013 Z.z. sumu 829,86 Eur, počas rozhodného obdobia (5,5 mesiaca) tak navrhovateľka mesačne z tohto príspevku mala k dispozícii sumu cca 151 Eur mesačne.

23. Vo vzťahu k navrhovateľke možno teda zhrnúť, že jej priemerný mesačný príjem v rozhodnom období dosahoval cca 556 Eur z titulu materského a sumu cca 151 Eur z titulu príspevku pri narodení dieťaťa, teda spolu sumu 707 Eur. Jej výdavky (aj s odpočítaním prídavkov na deti, výživného na mal. Samuela od jeho otca a výživného na G. od povinného) predstavovali približne 736 Eur mesačne (viď odsek 18 - 20 odôvodnenia tohto rozhodnutia). Rozdiel príjmov a výdavkov navrhovateľky tak mesačne v priemere predstavoval cca mínus 29 Eur mesačne. Tento rozdiel navrhovateľka hradila jednak z manželského výživného, ktoré jej povinný počas rozhodného obdobia uhradil v sume 300 Eur jednorazovo a jednak jej s úhradou týchto výdavkov pomáhala jej matka. Vyživovacia povinnosť rodičov k deťom má však len subsidiárnu povahu k vyživovacej povinnosti medzi manželmi, a teda rodič má povinnosť vyživovať svoje dieťa, ktoré uzatvorilo manželstvo, len v prípade, ak si manžel dieťaťa svoju vyživovaciu povinnosť objektívne plniť nemôže napr. v prípade, že je sám odkázaný na výživu (k uvedenému pozri napr. R 4/1972, či R 46/1970).

24. Pokiaľ sa jedná o povinného, vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že dosahuje priemerný čistý príjem vrátane vyplatených diét v sume 1150,1 Eura mesačne. Býva u svojej sestry v rodinnom dome v obci T., s tým, že sestre na bývanie, stravu a hygienu prispieva sumou 200 Eur mesačne. Má tiež výdavky na leasing auta Škoda Superb (250 Eur mesačne), ktorým autom rieši dopravu do práce a späť s tým, že pracuje v Bratislave na týždňovky. Jeho výdavky na stravu mimo domácnosti sestry sú okolo 200 Eur mesačne, na oblečenie a obuv asi 50 Eur mesačne, na mobil asi 50 Eur mesačne a poisťka na auto (povinné zmluvné poistenie) je 120 Eur ročne (t.j. 10 Eur mesačne). Náklady na lieky povinný pravidelne nevynakladá. Pokiaľ sa jedná o výdavky na pohonné hmoty na cesty do práce a späť, ktorých výšku povinný odhadol na 200 Eur mesačne, súd povinnému na pojednávaní dňa 31.8.2022 uložil povinnosť preukázať súdu výšku týchto výdavkov za obdobie posledných 6 mesiacov. Povinný však súdu predložil len 3 doklady o zaplatení (nachádzajúce sa v prílohovej obálke na č.l. 38 spisu), z ktorých však vyplýva len vynaloženie nákladov na naftu dňa 30.8.2022, 13.9.2022 a 10.9.2022, t.j. len za obdobie necelého pol mesiaca, navyše nie za obdobie pred pojednávaním (ako súd vo výzve povinnému uložil) ale po uskutočnení pojednávania dňa 31.8.2022 (s výnimkou dokladu zo dňa 30.8.2022). Preto súd ex offa vykonal dokazovanie zisťovaním vzdialenosti miesta jeho bydliska a miesta jeho pracoviska, priemernej spotreby dieselovej Škody Superb a priemernej ceny motorovej nafty v rozhodnom období, pričom zistil, že priemerná vzdialenosť medzi bydliskom povinného a jeho pracoviskom je 174 km, s tým, že nakoľko povinný pracuje v Bratislave na týždňovky a na víkend chodí domov, musí vynaložiť v priemere 8 takýchto ciest (4 do Bratislavy a 4 späť), t.j. približne 1392 km mesačne. Priemerná reálna spotreba dieselovej Škody Superb predstavuje 6,61 l/100 km a priemerná cena nafty v SR bola v rozhodnom období 1,8 Eur/liter. Na prejednanie vzdialenosti 1.392 km tak vozidlo, ktoré povinný užíva, spotrebuje v priemere 92 litrov nafty [(1392/100) x 6,61], a vzhľadom na jej priemernú cenu boli náklady povinného na túto položku v priemere 165,6 Eura. Zároveň povinný napriek urgovanej výzve súdu nepreukázal žiadne výdavky na údržbu predmetného vozidla. Napokon, ako už bolo uvedené v odseku 20 odôvodnenia tohto rozhodnutia, povinný počas rozhodného obdobia na výživu mal. G. priemerne uhradil sumu 51 Eur mesačne. Vzhľadom k uvedenému súd dospel k záveru, že priemerné príjmy povinného počas rozhodného obdobia predstavovali cca 1150 Eur mesačne a jeho výdavky cca 976 Eur (250 + 200 + 200 + 50 + 50 + 10 + 165 + 51) mesačne, a teda mu mesačne z jeho príjmu v priemere zostávala suma 174 Eur. Záverom súd k majetkovej situácii povinného udáva, že do jeho príjmu nebol žiadny dôvod nezapočítať i diéty, ktoré mu boli vyplatené, keď len tieto spolu so mzdou tvoria skutočný príjem povinného za ten-ktorý mesiac, a keď navyše súd v plnom rozsahu akceptoval povinným tvrdené výdavky na jeho stravu mimo miesta bydliska (200 Eur) a tiež aj náklady na jeho stravu u sestry, zatiaľ čo u navrhovateľky akceptoval len sumu 100 Eur na stravu za obdobie celého mesiaca. Uvedený postup súdu je pritom plne súladný aj s ustálenou rozhodovacou praxou, a to nie len v Slovenskej republike (pozri napr. rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 3CoP/1/2017, rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 14CoP/2/2018 <<https://www.beck-online.sk/bo/document-view.seam?documentId=njzwwxzsgaytqxzrgrw64c7gi>>, rozsudok Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 19CoP/95/2013, rozhodnutie Ústavného súdu ČR sp. zn. I. ÚS 996/11), či so závermi odbornej literatúry (napr. PAVELKOVÁ, Bronislava. Zákon o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov. 3. vydanie. Bratislava: C. H. Beck, 2019, s. 393).

25. Ako už bolo uvedené vyššie, účelom ust. § 71 ZR je zabezpečenie v zásade rovnakej životnej úrovne manželov. Z vykonaného dokazovania však vyplynulo, že zatiaľ čo v rozhodnom období z dôvodu, že navrhovateľka porodila spoločné dieťa účastníkov konania a o toto sa následne starala, predstavoval rozdiel jej príjmov a výdavkov sumu cca mínus (-) 29 Eur mesačne, rozdiel príjmov a výdavkov povinného v rozhodnom období predstavoval cca plus (+) 174 Eur. Rozdiel v životnej úrovni manželov v rozhodnom období vychádzajúci z ich príjmov a výdavkov tak predstavoval približne 203 Eur mesačne. Nakoľko účelom ust. § 71 ZR je dosiahnutie v zásade rovnakej životnej úrovne oboch manželov, súd povinného zaviazal prispievať na výživu navrhovateľky sumou 100 Eur mesačne (približná polovica sumy 203 Eur) za obdobie od 18.3.2022 (deň podania návrhu) do 8.9.2022 (právoplatnosť výroku o rozvode manželstva) a v prevyšujúcom rozsahu súd návrh zamietol. Pri určovaní, aby životná úroveň manželov bola v zásade rovnaká, súd nebral do úvahy skutočnosť, že navrhovateľka je vlastníčkou bytu, zatiaľ čo povinný nemá vlastné bývanie, keď vlastníctvo jednej nehnuteľnosti, ktorá slúži na uspokojovanie vlastných bytových potrieb, nepredstavuje žiaden nadštandard a ani zásadný rozdiel v životnej úrovni manželov nakoľko tak s bývaním vo vlastnej nehnuteľnosti ako aj s bývaním v cudzej nehnuteľnosti sú spojené výdavky, ktoré sú v prejednávanom prípade porovnateľné (u navrhovateľky v sume 196,5 Eur a u povinného v sume 200 Eur). Ďalej nakoľko navrhovateľka vlastní jedinú nehnuteľnosť, ktorú užíva pre seba a pre svoje deti, nemá možnosť túto nehnuteľnosť využívať na generovanie zisku (vo

forme prenájmu). Navyše, podľa názoru súdu by odporovalo dobrým mravom, ak by súd len z dôvodu, že navrhovateľka vlastní byt, v ktorom so svojimi deťmi býva, a ktorý vlastnila už pred uzatvorením manželstva, zatiaľ čo povinný byt, či dom, nevlastní, zamietol jej návrh na určenie manželského výživného, a to napriek tomu, že u navrhovateľky preukázateľne došlo k zníženiu príjmu a tým aj jej životnej úrovne z toho dôvodu, že to bola ona, ktorá osobnú starostlivosť o spoločné dieťa účastníkov konania začala zabezpečovať.

26. Za rozhodné obdobie vzniklo povinnému zročné výživné na navrhovateľku vo výške 271,83 Eur [100 Eur x 5 mesiacov (od apríla 2022 až do augusta 2022) + 14 dní mesiaca marec 2022 (14 x 100/31) + 8 dní mesiaca september 2022 (8 x 100/30) mínus 300 Eur, ktorú sumu povinný v priebehu konania na výživu navrhovateľky uhradil], ktoré mu súd povolil splácať v primeraných 50 Eur mesačných splátkach počnúc mesiacom nasledujúcim po mesiaci, v ktorom sa stane toto rozhodnutie právoplatné, s tým, že v prípade nezaplatenia čo len jednej zo splátok sa stane splatným celý zostatok dlhu. Pri určovaní výšky splátok súd zohľadnil výšku určeného výživného, majetkové pomery povinného ako aj skutočnosť, aby zročné výživné bolo uhradené do po roka odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

27. O trovách konania rozhodol súd podľa § 52 CMP, v zmysle ktorého žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak, keď v konaní neboli tvrdené a ani súdom zistené žiadne tak špecifické okolnosti prípadu, ktoré by odôvodňovali priznanie náhrady trov konania niektorému z jeho účastníkov. Hoci navrhovateľka v podanom návrhu žiadala, aby jej trovy konania priznané boli, čo by s poukazom na platnú právnu úpravu prichádzalo do úvahy len pri aplikácii § 55 CMP na prejednávany prípad (v zmysle ktorého súd môže náhradu trov konania priznať aj vtedy, ak je to vzhľadom na okolnosti prípadu spravodlivé), v konaní ani len netvrdila (a už vôbec nepreukázala) existenciu akýchkoľvek takýchto okolností.

Poučenie:

Proti výroku I. tohto rozsudku odvolanie **n i e j e** prípustné (§ 355 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z. z. **á contrario**).

Proti výrokom II. až V. tohto rozsudku **j e p r í p u s t n é** odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Veľký Krtíš.

V odvolaní sa uvedie, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a uvedie sa spisová značka. Okrem toho sa uvedie proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie musí byť podpísané.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie vo výroku, v ktorom mu bola uložená peňažná povinnosť, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.